

متن پرسش

با عرض سلام و خدا قوت خدمت شما استاد بزرگوار استاد مدتیبه شبهه ای برام ایجاد شده، استاد یه جمله ای از شهید آوینی هست که گفتند «کارتان را برای خدا نکنید بلکه برای رضای خدا، کار کنید. تفاوتش همین اندازه است که ممکن است امام حسین تنها در کربلا باشد و من در حال کسب علم برای رضایت خدا» یا در کتاب خاطراتشون نقل شده که در شب قدر مشغول تدوین مستند روایت فتح بودن که یکی از همکاراشون میگند که بریم مراسم احیا ولی شهید میفرمایند همین کار ما حکم قران روی سر گذاشتن داره» استاد با توجه به این جمله و خاطره ما چطوری باید اولویتهای فعالیتهای اجتماعی و زمان شناسی و تدبیر را لحاظ کنیم. در حال حاضرم مثلا اگر کرونا را به عنوان حمله ی بیولوژیک در ایران تلقی کنیم بخصوص که تمام فعالیتهای اقتصادی فرهنگی و سیاسی و غیره را تحت تاثیر خودش قرار داده و به بهانه ی شیوع کرونا کشور را به حالت تعطیل قرار دادن آیا تمام ارگانها (فرهنگی، مذهبی، و... که تمام قوا در خدمت وزارت بهداشت قرار گرفتند) نباید کار و اولویتشون را جهت افشای مسایل پشت پرده، افزایش آگاهی مردم درین زمینه و برچیدن عوامل اصلی و کاسبان کرونا قرار بدند. آیا نباید مردم را با شیوه های حقیقی پیشگیری و درمان بیماریها (بهره بردن از طب ایرانی اسلامی) آشنا کرد و روی این موضوع تمرکز همه جانبه جدی و رسمی داشت تا ریشه ی این بهانه وویروس رسانه ای کنده بشه؟! استاد این موضوع و سوال واقعا ذهنم را درگیر کرده و اما سوال دوم: این که میفرمایند یاران حضرت مهدی سیصد و سیزده نفر باید باشند یه حقیقته یا نماد و نشانه؟ آیا در دوران دفاع مقدس از بین این همه شهید بلند مرتبه سیصد و سیزده یار برای امام زمان نبود که ایشان ظهور نکردن؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. هرکس در هرجایی که هست با توجه به شخصیت و توانایی که دارد، حقیقتاً در این روز و روزگار باید در مسیر رضای خداوند قدم بردارد، ولی مطابق تشخیص و توانی که دارد. ۲. شاید آن تعداد، به اعتبار یاران رسول خدا «صلوات الله علیه و اله» در جنگ بدر، نماد باشد از آن جهت که با آن تعداد، اسلام به فتح تاریخی خود رسید. موفق باشید